

Nr 479

Av herr Nilsson, Hjalmar, m. fl., om viss utsträckt befrielse från nöjesskatt för organisation med huvudsakligt syfte att främja allmännyttiga ändamål.

(Lika lydande med motion nr 566 i Andra kammaren)

Enligt 15 § nöjesskatteförordningen må »organisation, som har till huvudsakligt syfte att främja religiösa, välgörande, sociala, politiska, konstnärliga, idrottsliga eller andra därmed jämförliga kulturella eller eljest allmännyttiga ändamål och som under de senast förflutna fem åren icke lämnat utdelning åt sina medlemmar vid anordnande av nöjestillställningar, åtnjuta befrielse från nöjesskatt till den del skatten för varje tillställning icke överstiger 300 kronor eller i fråga om uppvisning eller tävling i sport, idrott eller gymnastik 700 kronor». Det stöd, som föreningslivet genom denna bestämmelse erhåller, är av utomordentlig betydelse och torde för många föreningar utgöra en förutsättning för deras fortsatta arbetsmöjligheter. Emellertid synes det oss orimligt att bibehålla nu gällande skillnader vid meddelande av nöjesskattebefrielse enligt 15 §. Ingen bestrider idrottens insatser för ungdomens fostran, och den nöjesskattebefrielse, som erhålles vid anordnande av uppvisning eller tävling i sport, idrott och gymnastik, må anses utomordentligt väl motiverad. Någon rimlig anledning att sätta övriga enligt 15 § befrielseberättigade organisationer i en speciell klass med mindre belopp synes icke föreligga. Samtliga organisationer med ifrågavarande syften arbetar under ytterst ansträngda ekonomiska förhållanden, och de insatser som görs är till övervägande del oavlönade. Därtill kommer att möjligheterna att arrangera vinstgivande nöjestillställningar väsentligt försämrats under senare år. Genom televisionens snabba utbyggnad har förströelsebehovet tillgodosetts för stora grupper av människor, och detta förhållande minskar givetvis de individuella organisationernas möjligheter att skapa intresse kring sina arrangemang och därmed skapa en ekonomisk grundval för sina fortsatta insatser. Det under senare år snabbt stigande antalet bilar här i landet har medfört att det stora flertalet av de ungdomar, som besöker nöjestillställningar, är relativt oberoende av avstånd till nöjeslokalen. Den lokaliseringsutredning avseende samlingslokaler, som utförts av Folkets husföreningarnas riksorganisation i samarbete med Bygdegårdarnas riksförbund och Våra gårdar, visar att publiken vid danstillställningar i stor utsträckning är en »fjärrpublik», som reser mycket långa vägar för att besöka en danstillställ-

ning. Ofta blir tillfälligheter avgörande vid valet av nöjestillställning, och det är i dag vanskligt och ekonomiskt riskfyllt att arrangera nöjestillställningar. Samhällets strukturomvandling har också bidragit till att öka trycket på såväl ideella organisationer som samlingslokaler. I avfolkningsbygderna minskar underlaget och därmed också möjligheterna att vidmakthålla såväl samlingslokaler som ideellt arbete. I inflyttningsorterna uppstår problem av motsatt art, då föreningslivet där har svårt att nå all den ungdom som flyttar in till tätorterna.

Med stöd av vad ovan anförts får undertecknade motionärer föreslå,

att riksdagen måtte besluta om följande ändring av första meningen i 15 § nöjesskatteförordningen:

Där organisation, som har till huvudsakligt syfte att främja religiösa, välgörande, sociala, politiska, konstnärliga, idrottsliga eller andra därmed jämförliga kulturella eller eljest allmännyttiga ändamål och som under de senast förflutna fem åren icke lämnat utdelning åt sina medlemmar anordna i 3 § 1:a stycket avsedd nöjestillställning, åtnjutes befrielse från nöjesskatt till den del skatten för varje tillställning icke överstiger 700 kr.

Stockholm den 25 januari 1961

Hjalmar Nilsson

Erik Olsson

E. Hj. Nyström